

ମନଞ୍ଜନଚମ୍ପୂ ।

୪

ସୁରଙ୍ଗୀଅଧ୍ୟୟର

ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାମଣି ରଜା ହରଚନ୍ଦନ ଜଗଦେବ

ବରଚତ ।

୧୯୧୪

Printed and Published by

B. PRATINIDHI

K. C. PRESS

ASKA

1914

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୵ ମାତ୍ର ।

ମନଜ୍ଞାନ ଚିନ୍ତା ।

ସ୍ୱର-କାମବାଣୀ, ତାଳ-ଆଠ ।

(ଭଜନଟି ଗୁରୁ, କାହିଁ ଗୋ ରହିଲେ ମୋପ୍ରାଣ ବନ୍ଧୁରେ)

କେବେ ତୁ ମନ କରିବୁ ବ୍ରହ୍ମ ଉପାସନ । ଘୋଷା ।

କର୍ମରୁ କେବେ ମୁକ୍ତି ; କାଳ ବାଟରୁ ଏପରି
କଳ୍ପତରୁ ହୋଇ ମଗନ । ୧ ।

କାମ କ୍ରୋଧ ଲୋଭ ଆଦ ,- ଜଳେ ଭ୍ରମୁଥିବୁ ଯେବେ
କେମନ୍ତେ ପାଇବୁ ସୁଜ୍ଞାନ । ୨ ।

କ୍ଲେଶମୟ ସଂସାରରେ , କ୍ଲେଶ ବିନା ସୁଖ ଦାରେ
କାନ୍ଦିବା ଗାଇବୁ ନିଦାନ । ୩ ।

ଜାନକୀ ନାଥ ଚରଣ ,- କରଣରେ ଅଟୁ [illegible] ( )
କର୍ମରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହରଣ । ୪ ।

କୃପାଶ୍ରଣୀ ନାମ ସୁଣି , କଳାକର ପ୍ରାର୍ଥୀ
କଲେ ଏହି ଗୀତ ରଚନ ।

---

(୧) କଲ୍ୟାଣ ବା ମୁକ୍ତି ।

ସ୍ୱର-ବେହାଗ, ତାଳ-ରୂପକ ।

(ପ୍ରାଣସଖି ସ୍ୱପନେ ଯାହା ଦେଖିଲି ମୁହିଁ,
ତାହା କହୁ ନୁହଇ ମୁଖରେ)

ଖଣ୍ଡମନ, ଖିଅଲଲେ ଭୁଜଙ୍ଗ ବନ,ରେ ଗଲ ସମାନ । ଘୋଷା ।

ଖେଷଣ ବୃନ୍ଦେ ଅଜଣ, ଖେଦ ହିନାଶ,
ଖରେ ଖର ପ୍ରୋଢେ ଛୁଷି କଯା ଏସନ । ୧ ।
ଖଦ୍ୟୋତଛ ଦିଏ ଆସ, ଖଦ୍ୟୋତ ପାଶ,
ଖଞ୍ଜିକ (୧) ପର ଛଗିଛୁ ନେବ ଛାବନ । ୨ ।
ଖଗ୍ୱପ ଦେବଙ୍କ ମାଆ, ଖିଦ୍ରରେ (୨) ଛାୟା,
ଖୋଜ ଅଙ୍ଗ ବାଛୁ ବଛୁ ବଇସାଧନ । ୩ ।
ଖଣ୍ଡିତ (୩) ହୁଅନା ପାପ-ଖଡ୍ଗେ ଅମାପ ।
ଖଦିର ଚୂଡ଼ାମଣିର ଶୁଣି ବଚନ । ୪ ।

---

(୧) ବ୍ୟାଧ । (୨) ବେଗରେ । (୩) ଶାସିତ ।

ରାଗ-କଲ୍ୟାଣୀ, ତାଲ-ଗୃଘ ।

(ଭଜ ବିରଜ ସ୍ରଚରଣେ, ପାମର ମନ

ଧ୍ୟାନ ଧରସ୍ତ ଭେଜରେ ସ୍ତୁତରେ)

ଗର୍ଭ ମୂର୍ତ୍ତୁଗମନରେ, ଗର୍ଭ ଦୋଷରେ, ଗଲ୍ଭ ଭୋର ଦିନରେ,
ଗତ ଜନ୍ମର ଫଳେ ,ଗଢ ନାହିଁ କି ନଳେ, ଗଞ୍ଜିତ ହୋଇଦେଲେ,
ଗତ ଟେବୁ ଯେନରେ । ଘୋଷା ।

ସ୍ମୃତି ପ୍ରଦତ୍ତ ମନ୍ତ୍ର, ଗରଷ୍ଟଲର, ଗର୍ଭ ସୂତ୍ରର ଅଧାର,
ଜନ୍ମିଥିବ ପଗସ୍ତ,ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଦକଳେ ସସ୍ତୁ, ଗତାଗତର ଭସ୍ମ,
ଗର ନ ଘାରବରେ । ୧ ।

ଆମ୍ନୀର୍ଯ୍ୟଭ୍ରବେଦବନେ,ଗସ୍ତୀରଧାନେ,ଗୋପନେଅଚନଦାନେ,
ସୁସ୍ଥିତ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଥାନ, ସୁଦମଣି ଯତନ, ସୃଦେ କର ସ୍ଥାପନ
ଗବେଷଣ କରରେ । ୨ ।

ଗୋଚାଗରବ(୧)ଲେହ୍ମଣ, ଗାହଗହନ, ଗର୍ଭରେ ନହ୍ନପଠନ,
ସୁରଣ (୨) ନଡ କର, ଗୁରୁ କ୍ରମାନୁସର, ସୁନ୍ଦର [୩]ଦିରଥର,
ଗଞ୍ଜଣା ନାଶ ଖରେ । ୩ ।

---

[୧] ମଙ୍ଗଲ । [୨] ଚେଷ୍ଟା । [୩] ଅଦଙ୍କାର ।

ଗଳିତ ଘଟ ମଧ୍ୟର, ଗୁପ୍ତିର ଚଗ (୪), ଗଣ ଅଛନ୍ତି ବସ୍ତଗ,
ଗମଥ(୫)ସମ ପ୍ରାଣ, ଗମ ଶ୍ରମ ଲଭଣ, ସୃଦ୍ୟ (୬) କୋନ୍ଦିତପଣ,
ଗାର୍ହ୍ଯ (୭) ଗାର୍ହ୍ୟ (୮) ଗୁଣରେ । ୫ ।

ଗ୍ଲଉ (୯) ବଣ୍ଟୀପୁ ଦ୍ୱଶୋର, ଗ୍ଲଉ ଭ୍ରମର, ଗ୍ଲଉ ବୃନ୍ଦାମଣ୍ଡିଷର,
ଗମ୍ଭୀରଦ୍ଧନ୍ତି କର, ଗୀର୍ଦ୍ଧେବୀ(୧୦)ପଦସ୍ମର, ଗାଢେ ଏହାଦନ୍ତର,
ଚାଏ ଲ୍ଲୀନ ଗାନରେ । ୦ ।

---

[୪] ଯମଦୂତ । [୫] ପଥିକ । [୬] ଘଡଣଯୋଗ୍ୟ

[୭] ଅଭିବୃଦ୍ଧି । [୮] ଲୋକ । [୯] ଗୋପୀ-ଚନ୍ଦ୍ର

[୧୦] ସରସ୍ୱତୀ ।

ରାଗ-ଦେଶାକ୍ଷୀ, ତାଳ-ଆଦି ।

(ପ୍ରାଣବଜନ୍ତ ଭଲ୍ଲ ଭୁଲିଲୁ ତା ପ୍ରୀତିରେ ବୃତ୍ତିରେ)

ପୃଷ୍ଠତ ମନ ଘାଞ୍ଚି ଦ୍ୱୋଇଗଲ ତୋ ଦିନ । ଘୋଷା ।

ଘୋର କାଲ ଉଛି ଗ୍ରାସ , ଘେସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଦେବଙ୍କ ପାଶ
ଘନନା ଆଉ ତୁ ଏପନ । ୧ ।

ଐସବ୍ବସ୍ତୁ ଏମାୟାରେ , ଘତ୍ତୁଥିବୁ ଯଦ ହୁରେ
ଘୁଃ ହେବଙ୍କ ସ୍ଥାନମାନ । ୨ ।

ଘରେଥିବା ପଞ୍ଚ ଅଣୁ , ଘାରୁଙ୍କ ଘବେ ଅନ୍ତର
ଘାବଗ୍ର କଉଦେବେ ଙ୍ଘେନ । ୩ ।

ଘେଂ ଅନ୍ତୁ ଯେ ଦେବତା , ଘଃର ନ ହେଁ କରତା
ଘତ୍ତ୍ୱେ ଦେବ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ । ୪ ।

ଘାଃଣ ଦେବଙ୍କ କଣ୍ଠ- , ଘୁଣରେ ନକର ନଷ୍ଟ
ଘେନ ସୁରଙ୍ଗୀଣା ବଚନ ।

ରାଗ-ଶ୍ରୀମନୋହାରୀ, ତାଳ-ରୂପ ।

(ଏରେ ଶତ୍ରୁ ସୁମିତ୍ରର ଗୋସ୍ୱି ବୃତ୍ତରେ)

ଜୀବାତ୍ମକ ଏହି ସଂସାର, ଜୀବବୋଲ ମନ ନଶ୍ୱର । ଘୋଷା

ହାୟ ସୁଖ ଦୁଃଖ ସମ୍ଭାର,
ନିଶ୍ଚର ଜୀବର ଖେଳ ଘର । ୧ ।
ନାନାରୂପେ ଲାଗି ମାୟା ଡୋର,
ନଶ୍ୱର ଛିଦ୍ର ପିଞ୍ଜୁଳା ପ୍ରକାର । ୨ ।
ନାହିଁ ନରକ କର୍ମ ବୃକ୍ଷର,
କ୍ଷୀରାର (୧) ସାର ଦ୍ୱିଫଳ ଭର । ୩ ।
ନାହିଁ ପ୍ରଭେ କର୍ମଭୁ ଆଚର,
କୃଷ୍ଣଲକ୍ଷେ ନାହିଁ କାରାଗାର । ୪ ।
ନୃପଚନ୍ଦ୍ର ଚୂଡ଼ାମଣି ଭଣର,
କାରଞ୍ଜେ ରହେ ନିରନ୍ତର । ୫ ।

---

(୧) ସାରହୀନ ବା ଅସାର ।

ରାଗ-ବେହାଗ, ତାଳ-ଝମ୍ପା ।

(ଭୂମାନ୍ଧନା ମେଘ ବୋଲି ଖବର ଲଏ ଗାବଧ ଅଛିଉ ।
ଯାଉ ରେ ବୃତ୍ତେରେ)

ଚିତ୍ତମନ ତୁ ବଜନ,
ଚିଦାତ୍ମାଙ୍କୁ କର ଚିନ୍ତନ । ଘୋଷା ।

ଚେଇଁ ଥାଉଣୁ ଭୂତ　　ଚେଷ୍ଟିତ ନଡ଼େ ହୋଇ
ଚୈତନ୍ୟ ଘପ ଛାଡ଼ି ସଯତନ,
ଚେତ ଦ୍ୱାରରେ ଭଲେ　　ଚୌଦ୍ଦ ରଶ୍ମି ପାଇଲେ
ଚେତ୍ଉ ନଷ୍ଟ ଏହୁ ଘଦଥନ । ୧ ।

ଚନ୍ଦ୍ରାଙ୍ଗ ଦାଃ ସରେ　　ଚନ୍ଦ୍ରାଙ୍ଗୀର ପ୍ରଭାରେ
ଚନ୍ଦ୍ରାବର୍ତ୍ତ ନଭରେ ପୁନ ପୁନଃ,
ଚନ୍ଦ୍ରାଙ୍ଗୀ ଯାହାଙ୍କରେ　　ଚନ୍ଦ୍ରାଙ୍ଗ ତା ଜଙ୍ଘରେ
ଚନ୍ଦ୍ରାଙ୍ଗ ଚନ୍ଦ୍ରାଙ୍ଗୀଙ୍କ ବୃନ୍ଦ ସ୍ଥାନ । ୨ ।

ଚଉଦଖୁ ସଙ୍ଗାତ　　ଚଉଷ୍ଠବଲୁ (୧) ଛନ୍ଦ
ଚେତ ଭନିବନ୍ଧୁଡ଼ (୨) ଶାସ୍ତ୍ରିମାନ,
ଚେଗ (୩) ହଂସାଦ ବ୍ୟାଳ　　ଚପଳଚୈତନ୍ୟ
ଚାଙ୍କନ୍ତ୍ର ଯତ୍ନେକରି ଉପାର୍ଜନ । ୩ ।

ଚାର ସୁପ୍ରଶଂସିତ　　ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭୂତ
ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାମଣି ସୁରଙ୍ଗୀ ଘନ,
ଚତେ ରଖି ଭକତ　　ଚିତ୍ତପୃ କୃଷ୍ଣ ଜ୍ୟୋତି
ଚନ୍ଦ୍ରାଣ ଭାବେ ଭାଷେ ପ୍ରଭଦନ ।

---

(୧) ପଶୁଆଭରଣ । (୨) ଯମ । (୩) କ୍ରୋଧ ।

ସ୍ତବ-ଛନ୍ଦସ୍ତୋତ୍ର, ତାଳ-ଅଠ ।

(ଝଡ଼ଦେଲୁ କାହିଁକ, ମୋ ପ୍ରାଣ ଗୋବିନ୍ଦ, ବୃତ୍ତରେ)

ଛଦ୍ମବେଶୀ ଅରେ ମନ , ଛଦ୍ମେ ନାହ ସ୍ନାନମାନ
ଛନ୍ନ ଅନୁ ଗମନ , ଷଡ଼ଙ୍କଜ ଭ୍ରୁ ବନ୍ଧନ । ଘୋଷା
ଛଡ଼ ଅରଙ୍କ କନ୍ଦର୍ପ୍ପ , ଛନ୍ତ ସଙ୍ଗେ ପଞ୍ଚ ଦର୍ପ
ଛଳଖାର ଦେବ ମସ୍ତ୍ର , ଛଦରେ ହୋଇ ବନ୍ଧନ । ୧ ।
ଛଳ ଛାଡ଼େ ପ୍ରଭଞ୍ଜନ , ଛନ ଛକାଏ ଶମନ-
ଛଡ଼ୁଆଣତ ଅନୁକ୍ଷଣ , ଛପି ଜଗି ଅଛୁ ଘେନ । ୨ ।
ଛଅ ତିନ ଦ୍ୱାରଜଗି (୧) , ଛର ଘର ଯିବ ଭାଙ୍ଗି
ଛକେ ଛକେ ଥାଅ ଜଗି ଛନ୍ଦେ କର ଛେଦନ । ୩ ।
ଛନ୍ଦାନୁବନ୍ଧୀ ବାଳ , ଛିଦ୍ରରେ ନପାଉ କାଳ
ଛନ୍ଦେ (୨) ଉପାର୍ଜ୍ଜ କେବଳ , ଛନ୍ଦରୁ (୩) ତତ୍ତ୍ୱ ଜ୍ଞାନ ।
ଛତ୍ରାରୂଢ଼ ଚୂଡ଼ାମଣି , ଛଛନ୍ଦରେ ବୋଲେ ଜାଣି
ଛାତିକା ଛନ୍ଦରେ ପୁଣି ଛାଇ ପାଇ ମୋହନ । ୪ ।

---

(୧) କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱୟ, ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱୟ, ନାସାଦ୍ୱୟ, ମୁଖ, ଉପସ୍ଥ ଓ ଗୁହ୍ୟ ଏହି ନବ ଦ୍ୱାର । (୨) ଗୁପ୍ତରେ । (୩) ବେଦରୁ ।

ରାଗ-ବେହାଗ, ତାଳ-ଅଡ଼

(ଅଜ ଦେଖ ମେଲଣି, ଭ୍ରମୁରୁ ସୁଣମଣି ବୃତ୍ତରେ)

ଜାଗରଣେ ରହୁମନ , ଜଗ ହୋଇ ସାବଧାନ,
ଜଟିଳ କାଳ-ଲୁଣ୍ଠାଣ , ଜଗି ଛୁଟି ଅନୁକ୍ଷଣ । ଘୋଷା ।

ଜନ୍ମାବଚ୍ଛିନ୍ନ ଏପଥ , ଜଡ଼ଭାବେ ଦିନ ସାଥ,
ଜନ୍ତୁ ପାପ-ପଙ୍କେ ମଗ୍ନ , ଜନ୍ତୁରୁ ରୁ କେବେ ପୁନଃ । ୧ ।

ଜନ୍ମମରଣ କେବଳ ଜନ୍ମର ଯମଜ ଫଳ,
ଜୀବେ ସେହି ସକଳ , ଜଣାଏ ଜନ୍ମନ୍ତ୍ୟୁଣ । ୨ ।

ଜଞ୍ଜାଳ ବ୍ୟାଳ ଗରଳ , ଜ୍ୱାଳାରେ ନୋହି ବ୍ୟାକୁଳ,
ଜୀବନ ପାଇଁ ସମ୍ବଳ ଜାଣିଲେ ଜଗ ବନ୍ଧନ । ୩ ।

ଜଳଧିଜ ଚୂଡ଼ାମଣି , ଜଗଦେବ ବୋଲେ ପୁଣି,
ଜଗଦୀଶ ନାମସ୍ତୁତି , ଜପେ କଟି ଯାଉ ଦିନ । ୪ ।

---

୧ ପରମେଶ୍ୱର ।

ଧ୍ୟାନ-ବେହାଗ,ତାଳ-ଝଦି ।

(ମାଧୁରୀ ମିଲେନେବ ମନ ଲେଲେ ଛାନ୍ଦ ବୃତ୍ତରେ)

ଟୁଙ୍ଗୁଟ ମନରେ ନକର ହେଳା ।
ଟୁଙ୍ଗଟେ ମାଲ୍ଲଲେ ବୁନ୍ଦକ ଭେଳା । ଘୋଷା ।

ଚଣ୍ଡାଳ ପ୍ରାପ୍ତ ମହାକାଳ ବଳ,
ଛିଣ୍ଡିଦେବ ଜୀବ ବୃକ୍ଷମୂଳ । ୧ ।
ଝଟିକା ପ୍ରକାରେ କମ୍ପ ବାତ ଅଦ ।
ନିମିଷରେ ହୋଇଯିବେ ବାଦି । ୨ ।
ଶ୍ରୀମନ୍ ସମୃଦ୍ଧ ଅଟେ ଏ ସଂସାର,
ଗ୍ରୀଷ୍ମ ନହ୍ୱ ନାରଗାର । ୩ ।
ଉଲ୍ଲଣି ଘଣ୍ଟ ଘଣ୍ଟ ଅମ୍ବୁଜଳ ।
ଗୁଢରେ କର ସୁକୌଶଳ । ୪ ।
ଭଭ ବଭୂପଦ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାମଣି,
ଲାଳକାରେ ଘଷେ ଯୋଡ଼ ପାଣି । ୫ ।

---

୧ ଚଣ୍ଡାଳ । ୨ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ । ୩ ଅଗ୍ନିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ତ୍ତ ।

ଗଉ-ବେହାଗ, ଏକ-ତାଳ ।

(ପଞ୍ଚସ୍ୱଚ୍ଛ ଜମନୀ ଆଚ୍ଛଦରେ ବୃତ୍ତରେ)

ନାଥ ନଖଣ୍ଡ ମନ ଅଛୁ ଢୋରେ । ଘୋଷା ।

ନଶ୍ୱର ସଂସାରରେ ନାହିଁ ସୁଖ ଛାହିଁଲେ,
ନିସ୍ପୃଷ ଜୀବନରେ ।
ନଗର, ନଗାରୀ[1] ନିସାର[2] ନିକାରେ[3] । ୧ ।
ନିରୁପାଧି ଭବରେ ନିରୁପମ ସେବାରେ,
ନିର୍ମଳରେ ଲଗରେ ।
ନିନ୍ଦୁରେ[4] ନିସ୍ତୁରେ[5] ନମ୍ରରେ ନିଷ୍ଠାରେ । ୨ ।
ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ପର ହୋଇ ନିର୍ମଳ ଗୁଣ ବହି,
ନିଷ୍ଠାନେ ଯତ୍ନେ ରହି,
ନିଗ୍ରହ[6] ନିହ୍ନବ[7] ନିବର୍ଗ ନାଶରେ । ୩ ।
ନିସ୍ତେବୋଲେ କଶୋର ନିକ୍ଷେପ ଲୁମରେ
ନୃପତ୍ତି ସୁରଙ୍ଗୀରୁ,
ନିରନ୍ତ[9] ନିରନ୍ତ[10] ନିର୍ଭିକ ନୂହରେ । ୪ ।

---

୧ ଅବଜ୍ଞା । ୨ ଅସାର । ୩ ଅନାଦରରେ ।
୪ ନୀଚ । ୫ ନ୍ୟାଯ୍ୟ । ୬ ନିବାରଣ ।
୭ ଯାଚନା । ୮ ସମୂହ । ୯ ଅସଲ । ୧୦ ସର୍ବଦା ।

ରାଗ-ଶଙ୍କରାଭରଣ, ତାଳ-ରୂପକ ।

(ଭୁବନେଶ୍ୱର ବର, ଭବ ସଙ୍କଟ ହାରୀ ବୃତ୍ତରେ)

ବିମଳ ମନରେ , ଶ୍ରୀଲ ମଙ୍ଗଳ ଚରେ
ଦେହପଣ ପ୍ରାଣପଣ ଦେଇବାରେ । ଘୋଷା ।
ଯାକେ[୧] ଯତନେ ସର୍ବଦା[୨] , ଯାହାଅଛି ଯେତେ ପାପ
ଛିନ୍ନେ ବଡ଼ ଅଭ୍ୟାସ , ଥାଏ ଦେହରେ । ୧ ।
ସେବା ସେହି ଭୂ କରଣ , ଶୀଳ ଟଳ ହଲେ ପୁଣ
ହେବ ବାଲ ଦାରୁଣ , ଟଳିବ ହରେ । ୨ ।
ବିହ ବସ୍ତୁ ସବନ , ଯେହ୍ମା ଭୁଲିଟି ଅଞ୍ଜନ-
ଯୋପରେ ନ ଦ୍ୱ ପତନ , ତଣାଟଣିରେ । ୩ ।
ଟାଉଟାଉ ନୋହି ଞ୍ଜନ , ଟଙ୍କକୁ[୩] ଭଉ ଘଷଣ
ଟାଲପାପାଦ୍ର ଭକ୍ଷଣ , ଯେଲା ଗହ୍ୱରେ । ୪ ।
ଯେହ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରବଣଣ , ଟିକିଲ[୪] ସୁରଙ୍ଗୀସ୍ତ
ଟିକିଭ[୫] ତଥା ଭୁଦେଙ୍କ , ଡାହୁ[୬] ନହରେ । ୫ ।

---

୧ ଅନେକ । ୨ ଶ୍ରମ । ୩ ଗହ୍ୱର । ୪ ପର୍ବତମୟ ।
୫ ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ । ୬ ଉପହାସ ।

ସ୍ୱର-ନବରେଙ୍ଗଛ, ତାଲ-ଅଦି ।

(ଅରେ ଭ୍ରମର ମୋର ଗୀର ବୃତ୍ତିରେ)

ଠଭ ମନରେ , ଠଭଯଣ,
ଠିଭାଂ ହେଲେ ଅବହେଲେ ପାଉଛୁ ଦେବେ ଭୂଷଣ ।ପେଯା ।

ଠଣ ସୁନ୍ଦର , ଠଣା ଘଟ୍ଟର
ଠସ୍ଥାନ ଛାଡିଲେ ତୁଙ୍କାରକୁ କାହିଁ କୁ ଭଷଣ । ୧ ।

ଠିବଣା ବଳ , ଠିକ ଗୁ ବର ।
ତାବ ନ ପାଇଲେ ଭାହିଁ ଧା ହଦରୁ ଅନ୍ୱେଷଣ । ୨ ।

ଠଗୁଣେ ଗୁଣ , ଠୂଳ ଭଉଣ
ଟଉସ୍ୱଭଣ ନ ପାଉଲେ ଛନ୍ଦ ହେବ ଅକାରଣ । ୩ ।

ଠଭ୍ରୀ ଠବରେ , ଠେବ ସ୍ୱବରେ ।
ତାବ୍ର ନ ଯା ଭୁ ବ୍ୟର୍ଥରେ ବୋଲେ ଶ୍ରୀସୁରଙ୍ଗୀଗଣ । ୪ ।

ସ୍ୱର୍ଗ-ସମାଚ, ତାଲ ଅଦ ।

(ନନ୍ଦସୁତ କପଟ ପ୍ରୀତି ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇ ଶୁ ବରେ)

ଜ୍ଞାନମନରେ ବନ୍ଧନ ଅଦ୍ଧ ପିଷ୍ଟାଙ୍କ ଖରେ,
ଜ୍ଞାନ ପଭବେଶିଲ୍ଲର ପଥ ବର୍ତ୍ତି ଜ୍ଞାନରେ । ଘୋଷା ।
ତାର ଦେଖାଇଲେ ଭେଲା ଗମିଣ ଦୟଥରେ,
ଜନ୍ମ ଯିବନ୍ତି ଏ ଭବ ଘୋର ସାଗର ନୀରେ । ୧ ।
ଜ୍ଞାନଂ ୧ ବୋଦ୍ଧ ଲଗ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଶ୍ୱପୂର୍ବ ସେବାନର,
ଜଙ୍ଗରର' ଭୂ ଉଙ୍ଗର ବୋଲ ଘ୍ରବ ଘ୍ରବନ୍ତର । ୨ ।
ଜଗସ୍ତଦ ଘ୍ରବା ମୋଦି ଉମୃରରେ୩ ବୃଥାରେ,
ଜ୍ଞାନତନ ଥଉ ନ ଚ ପଉ ପାଥ ଧ୍ୟାମଙ୍କରେ । ୩ ।
ଜନ୍ମ:ଗୁଣେ୪ ନଷ୍ଟାରଣେ ବନ୍ଧୁ କର୍ମ ବାମ୍ୟରେ,
ଉମୃବଣ୍ଡର ପରବାର ଜ୍ଞାନ ବାଦ୍ୟାଜ୍ଞାମୃରେ । ୪ ।
ଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନ କ୍ଲାନ୍ତେ ଥବ ସ୍ୱରଙ୍ଗୀଷ ହୃଦରେ,
ଜ୍ଞାନବାର ପ୍ରେମେ ଭର ଘ୍ରଷ୍ଟେ ଘ୍ରପି ଘନଂରେ । ୫ ।

---

୧ ବ୍ୟାକୁଳ । ୨ ସେବକ । ୩ ଉତ୍ସବ ।
୪ ଜ୍ଞାନ ଉବାପଣ । ୫ ଶିଶୁ ।

ରାଗ ମାରୁଆ, ତାଳ-ରୂପକ

(ମୋହନ ଗୀତ ତହୀ ପଦ୍ମଲ ମା ବୃନ୍ଦରେ)

ତୁଲୁ ତୁଲୁ କୁଅଳା ମନ ଅରେ । ଘୋଷା ।

ରୋକେ ବିଷୟ-ବିଷ ରୋଷ ଲଗି ଦିବସ
ବୁଲାଇ ନରକ୍ଷ ଏ ପ୍ରକାରେ । ୧ ।

ତମ ମାଦକ ଗାର ଟଳ ଟଳ କୁ ଦଶାର
ଢଳ ନପଡ଼ ଭ୍ରମ ସରଣୀରେ । ୨ ।

ଢାଳେ ଏ ରଚାଲ୍ଲିର ଟେର ଲାଗିଲେ ଭୋର
ଭଣା ଖବ ନଯାଉ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ । ୩ ।

ଦୁଃଖ ଶାନ୍ତି ସେ କେଶବ ତପକୁ ଭଲ ଶୁଦ୍ଧ
ଢାଳେ ଦେଲେ ସୁରଙ୍ଗୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୀରେ । ୪ ।

---

୧ କ୍ଲାନ୍ତ ବା ପରିଶ୍ରାନ୍ତ । ୨ ଗୁପ୍ତ ।

ରାଗ-ଝିଞ୍ଜୋଟି, ତାଳ-ଝମ୍ପା ।

(ଥିବା ଏହି ରମ୍ୟରୂପ ମାଧୁରୀ, ମାନସ ହରଇବ
ମୋହର ହୃଦୟରେ)

ଅଣଥପୃଷ୍ଠ ନୂତ୍ନ ମନରେ,
ଅଣ ହେଲାରେ ଏହୁ ଘବାରେ,
ଅଣୁହୋଷଂ ଗୁଣଷର ଅଣୁମାତ୍ର ସାର
ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଅନ୍ତରେ । ଘୋଷା ।
ଅନନ୍ତ ଆଶା ବନ୍ଧୁର ପଥରେ,
ଅନର୍ଥେ ଝୁଣ୍ଟୁଛୁ ଯା ବ୍ୟର୍ଥରେ,
ଅନ୍ତଭଙ୍ଗ ହେଲୁ ତୁହି ଅନବରତହିଁ
ଅନନ୍ତେ ନଥାପି ଅନ୍ତରେ । ୧ ।
ଅନାସ୍ତାରେ ଅକୂଳ ଜଳଧିରେ ।
ଅନାଥ ନ ଭାସ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ,
ଅପାର୍ଥିବ ଅନୁଭର୨ ଅର୍ଚ୍ଚିଣ ଲଭର
ଅର୍ଣ୍ଣବୁ କର ଅଚିରେ । ୨ ।
ଅନନ୍ୟ ଦୁଃଖଦ ସଂସାରରେ,
ଅଳୀକ କ୍ଷଣିକର ସ୍ରୁଗରେ,
ଅକାରଣେ ତସ୍କରଣେ ଅଘ ମହାରଣେ

---

୧ ବସ୍ତ୍ରା । ୨ ନୌକା ମାସ୍ତୁଲ ।

ଅଚ୍ଛୁ ପଶି ଢେଣେ ଅନୂରେଣ । ୩ ।
ଅନ୍ତରବ୍ଧ ଅଟଳ ସଂଯମରେ,
ଅଭଲ୍ଷିତ ଜ୍ୟୋଘ ଭକ୍ତ୍ରରେ,
ଅଣୀୟାନ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱସାର   ଅନ୍ତର୍ଗତେ ସ୍ଥର
ଅବ୍ୟର୍ଥ ଓଁକାର ଅକ୍ଷରେ । ୪ ।

ଅର୍ଦ୍ଧିକ ଚୂଡାମଣି ବୋଲେଉରେ,
ଅନାହତ ସ୍ଥାନେ ନିରନ୍ତରେ,
ଅମର ମର ବନ୍ଦିତ   ଅଙ୍ଗ ରୂପ ତନ୍ତ୍ର
ଅନ୍ତାତ୍ମା ଶୋଭିତ ଅଙ୍କରେ । ୫ ।

---

୩ ନିକୃଷ୍ଟ । ୪ ସୂକ୍ଷ୍ମ ।

ରାଗ-ନାଟ ଖୁରଙ୍ଗୀ, ତାଳ-ରୂପ ।

(କାହିଁକି ନ ଯାଉ ବୃନ୍ଦାବନେ ବୃଥାରେ)

ତସ୍କର୧ ମନରେ ତମୋଗୁଣରେ
ତମୋଗ୍ରସ୍ତ କୃଷ୍ଣ ହେବଟି କିରେ । ଘୋଷା ।

ତମମୋହାଦି ବିକାର ତମରଙ୍ଗ ସ୍ୱଚ୍ଛତର
ତମିସ୍ର ତମିସ୍ରେ ଏପ୍ରକାରରେ,
ତମୋମୟ ନ ହ୍ଵ ତାର ତମରେ । ୧ ।

ଖର ବିପିନ ସଂସାର ତରନ୍ତ୍ର୨ ହେବାକୁ ପାର
ତରନ୍ତୀ୩ ତ ମାଗମାଗ ତନ୍ତ୍ରରେ,
ତୁରନ୍ତ ସେ ଅନାଦି କର୍ଣ୍ଣଧାରେ । ୨ ।

ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ ଗୁଣ ତଳେ ତୁ ଯଦି ନଜାଣ
ତଥ୍ୟ ନଥାଇ ବୃଥା ତୁ ଭ୍ରମରେ,
ତର୍କ ଲଗାଇଣ ତର୍କାନ୍ତ ଗାରେ ।

ଭାନୁପଣ୍ଡ ଚୂଡ଼ାମଣି ତତ୍ତ୍ୱ କୋହିଲ ସଭାମଣି
ତପୂରରେଭକ୍ତ ଭକ୍ତି ପୂରୁଷରେ,
ତପୂର ହୋଇ ତୁ ଭକ୍ତ ଭାବରେ । ୪ ।

---

୧ ପ୍ରତାରକ । ୨ ସମୁଦ୍ର । ୩ ନୌକ ।

ରାଗ-ବେହାଗ, ତାଳ-ଆଢ଼ ।

(ଯମୁନା ପୁଲିନେ ବସି କାନ୍ଦେ ଗୋପବନୋଦନୀ ବୃନ୍ଦେ)

ଠକାମନ ଅନାସ୍ଥାରେ , ଥକାମଣ ହୃଅନାରେ,
ଥବର ଗୁଣି ପଣରେ , ଥାପିରେ ଲାଗ କାର୍ଯ୍ୟରେ ।ଘୋଷା

ଥପ୍ରୁ ବଢ଼ଥିଲେ ଲପ୍ତ , ଥିବୁଟି ନୋହୁ ଫଳପ୍ତ
ଥମି ନଯା ପଡ଼ ଭପ୍ତ , ଥରକେ ଭବ ଭ୍ରାନ୍ତିରେ । ୧ ।

ଥନ ଥନ ହୋଇ ନେଶ , ଠଭିଁ ଥର ଭଟେ ଗାଶ ।
ଧରେ ହେଲେ ଅପବଶ , ଥଢ଼ ପିବୁଟି ବୃଥାରେ । ୨ ।

ଥାଉ ଥାଉ ଯଥାବେଳ , ହୋଇ ସୁକୃତ ସମ୍ବଳ
ଥାଅ ଯାଲ ମୋହ ଜାଳ , ଥାପି ଜ୍ଞାନାଗ୍ନି ଯତ୍ନରେ । ୩ ।

ଥବର କାଳର ବନ- , ଥଳୀର ହୋଇ ଅଧିକ
ଥାଇ ଥାଇ ଜୀବ ମୀନ , ଥୋପେ ନ ଲଭୁ ନେତ୍ରରେ । ୪ ।

ଥିବା କାଳକ ମଧ୍ୟରେ , ଥାଉ ପୁଣ୍ୟ ସଂଯତ୍ନରେ
ଥୋକେ ହୃଦ ଭଣ୍ଡାରରେ , ଥୁଅ ସୁଭଙ୍ଗୀନ୍ନ ଗୀରେ । ୫ ।

---

୧ କ୍ଷମା ବା ଶାନ୍ତି ।

ରାଗ-ସନ୍ଧ୍ୟାକଲ୍ୟାଣ କାମୋଦି, ତାଳ-ରୂପକ ।

(ଅନନ୍ୟାସ୍ୟ ମୁରାରି ସ୍ୱୀୟାଭ୍ର ଯାଲସ୍ୱିତ ବୃତରେ)

ଦକ୍ଷିଣା ଶ୍ୟାପନ୍ତଂ ତନ୍ତ୍ର ମନ ଅଛ

ଦଣ୍ଡିତ ଭୂମି ନୂଦରେ

ଦୁଃଖ ସଂହାରକ ଦୀନଜ ପକ୍ଷକ

ଦେବଙ୍କ ନାଯକ ରୂପକୁ ଭଜତେ । ଘୋଷ

ଦଣ୍ଡକେ ଏଘୋର ଦଂଶକ ଫଣୀର

ଦଂଶନେତ୍ର ନପଡ଼ନରେ,

ଦୀକ୍ଷକ ପାଳକ ଦକ୍ଷାଦି ରକ୍ଷକ

ଦିବ୍ୟ ଗୁଣ ଲେଖ ସଦ୍ଗୁଣ ହୃଦରେ । ୧ ।

ଦର୍ପାଦି ବ୍ୟସନ ଦମ୍ଭଦ୍ୱେଷମାନ

ଦମନ ସ୍ୱଧ୍ୟାନରେ,

ଦୁଷ୍କୃତ ନାଶକ ଦଇବ ପୋଷକ

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହାରକ ନାମକୁ ସ୍ମରରେ । ୨ ।

ଦାରଦେ ଦବାଶ ଦାଗଦେ ନବସ

ଦଦଗ ଚରଣୀ ପରେ,

ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଦାତକ ଦେବ ମୁକ୍ତିଟିକ

ଦ୍ୱିଧା ଗ୍ରନ୍ଥ ତାକ ସୁରଙ୍ଗୀଣ ଗୀରେ । ୩ ।

ରାଗ-କେଦାର , ତାଳ-ରୂପକ
(କର୍ମରେ ଶ ଦ୍ୱା ବଧାତା ଥିଲୁ ଭୁ ଲବ୍ଧ ବୃଉବେ)

ଧୂର୍ତ୍ତମନ ଧୂଷ୍ଟପଣେ ଧୀରେ ହୃତଧନ,
ଧର୍ମାଭବ ଧର୍ମପରେ ଭୁ ତିରଣ ଧର୍ମ ଲକ୍ଷଣ । ଘୋଷା ।
ଯୋଗ୍ୟ ରଖିଥିବୁ ଯଦି ଗୃହ ଏଥନ,
ଧନା ଆଉ ନର୍ଷ ହିବ ନିଦାରଣ ଧ୍ରୁବ ଜାଣ । ୧ ।
ଧାମ୨ ମଧ୍ୟେ ବ୍ରହ୍ମଧାମ୩ ଧାମ୪ ଜଦାନ,
ଧ୍ୟାନେ ଧୀମେ କରନ୍ତି ଅନୁସନ୍ଧାନ ଧୀ୫ ଧାମେ ପୁଣ । ୨ ।
ଅନ୍ଧ ନୋହି ଧୃତବନ୍ଧ ଧୃତ ସାଧନ,
ଧନେ କର ଉପାର୍ଜନ ତ୍ରୁ ବଦ୍ଧନ ଧର୍ମୀ ଗୁଣ୬ । ୩ ।
ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ଭଲେ ତତ୍ତ୍ୱ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱୋଷଣ ,
ଧନ୍ୟ ହେବ ଧୋନଧରା ଜୀବନ ଧନ ସୁଗୁଣ । ୪ ।
ଧାତବାରେ ପରବ୍ରହ୍ମେ ହେବା ଲୀନ,
ଧନ୍ୟଧୀଷ୍ଠ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାମଣି ଧନକରେ ଭଜନ । ୫ ।

---

୧ ଉଦ୍ଧବପଣ । ୨ ଶରୀର । ୩ ତେଜ ।
୪ ସ୍ଥାନ । ୫ ବୁଦ୍ଧି । ୬ ଅଷ୍ଟଗୁଣ

ରାଗ-ଝିଁଝୋଟି, ତାଳ-ଝପ ।

(ତୋଟେନ ତମାଲ ଶ୍ୟାମ ମୋ ମରକ୍ତ କଷିଲ୍ଲ ବୃନ୍ଦରେ)

ନାହିଁ ହୃଦୟେ ଭାର୍ଯ୍ୟ ମନ ଦୁଃଖ ରୁ ଅୟି,
ନଶ୍ୱର ଜୀବନ ଅତ୍ ନକେଉଣ ଅଣ୍ଣୟି । ଘୋଷା ।

ନିତ୍ୟାନିତ୍ୟ ଜବାଗୃଉ , ନାଷର୍ମା ଦେଲୁ ଏପରୁ
ଭବ୍ରଣ ତୋର ଅଦ୍ଧର , ନ ହୃଦି ନିରୁପାୟ ।୧।

ନମିଷ ମାନବ ପାଇଁ , ନଭୃଷ୍ଟ ବ୍ୟସନେ ଭୁନ୍ଧି
ନିରବଧି ତେଲେ ବାଉ , ନୋହୁବତ ସେଲୟି । ୨ ।

ନିର୍ଲିପ୍ତ ଘବକୁ ଧର , ନିଷାମେ କର୍ମ ଅଚର
ନର୍ମ୍ମିକୁ ଦେବାକୁ ଶର , ନଥିବ ଅନ୍ତରାୟି । ୩ ।

ଜୁଷେଲତେ ଫଉମରେ , ନିଷ୍ଟଳରେ ଭକ୍ତିଭରେ
ଭଜ ପୁଣ୍ୟହୃଦାଗାରେ , ନିରଂକର ସଞ୍ଜୟି । ୪ ।

ଭକ୍ତବତ୍ସଳ ଅକ୍ଷୟ , ଜୀବନ୍ତ୍ରନ ଦୟାମୟ
ତମେ ଭଜେ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗୟି , ଜଡ ସୁରଙ୍ଗୀ ସ୍ୱୟି । ୫ ।

ରାଗ-ମୁଖାରି-ତାଳ-ଆଡ଼

(ବାଡା ବେ ସଖୀ, ଦୈବୌକ ଗଛମେ ଜାଗାସାମ୍ ବୃତ୍ତରେ)

ପର୍ଯ୍ୟା କୂଳରେ୧ ପାସୋଝ ନଯା ମଜରେ । ଘୋଷା ।

ପଲ୍ଲବଚେ ଏ ଭବ- ପଣ୍ୟ ବଥିରେ ଦୁଵ
ପୁଣ୍ୟ ଲୋଭେ ଭୁଲନାରେ ।

ପଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତ ଦେହ ପଞ୍ଚ ବାୟୁର ବୃନ୍ଦ
ପଢାନା ପଞ୍ଚତା୨ କରେ । ୨ ।

ପରରେ୩ ଭୁଛ ପଦ୪ ପର୫ ହୋଇଲେ ଗରବ
ପ୍ରାପ୍ତ ଭୁ ହେବୁଟି ଓରେ୬ । ୩ ।

ପାପ ଅନାପ ରଣେ ପଗିଣ ଅବାରଣେ
ପ୍ରାଣ ନହସ କ୍ଲାନ୍ତରେ । ୪ ।

ପ୍ରେମେ ଲିପ୍ତେ ପୁରଙ୍ଗୀ- ପ୍ରଜା ପାଳକ ଭୁଙ୍ଗା୮
ପଭ ଚୂଡ଼ାମଣି ଗୀରେ । ୫ ।

---

୧ ବାଲୁରେ । ୨ ମୃତ୍ୟୁ । ୩ ପରମାତ୍ମାରେ ।
୪ କେବଳ ୫ ଅପକ୍ତ । ୬ ମୁକ୍ତ ।
୭ ଅନ୍ତର । ୮ ସର୍ବ ।

ରାଗ- ସୋରଠ, ତାଳ- ଅଦ୍ଧ ।

(ଜୀବର ସଙ୍ଗୀ ଧିର ହ ମୋ ମନରୁ ବୃତ୍ତିରେ)

ଫୁଲ୍ଲୁଣା[1] ମନ , ଫଳିତ ରୁ ସ୍ଥଅନ । ଘୋଷା ।

ଫଳ[2] ଦୂରଷା ମୋହ , ଫାଯେ[3] ପଣ୍ଡ ନରହ
ଫଳେ ରଖିଲେ ସ୍ନେହ , ଫଳ[4] ନାହିଁ ଘେନ । ୧ ।

ଫୁଟାଇ ତଉ ଶୁଣ , ଫଲ୍ଗୁ ହୁଦ ହୁଦେଣ
ଫିକ୍ଷରେ ସେ ସ୍ତବଣ , ଫଳ୍ଗୁର ଅପ୍ରଣ । ୨ ।

ଫଳା ଫଳ ହ୍ବି ଫଳ , ଫଳବତ କେବଳ
ଫନ୍ଦ ହେଲେ ଭୁ ଜାଳ-, ଫୁକାରୁ ହେବୁ ଶାଣ । ୩ ।

ଫଳଦ ବୃକ୍ଷରୁଚ୍ୟାଛି , ଫନା କରଣ ଦାଗ
ଫିରୁଣାରେ ବଦତ , ଫଲ୍ଗୁ[5] ସୁରଙ୍ଗୀଘେନ । ୪ ।

୧ ଗର୍ବ । ୨ ଧନ । ୩ କୌଶଳ ।

୪ ପ୍ରୟୋଜନ । ୫ ମନୋହର ।

ରାଗ-ଦେଶାକ୍ଷୀ, ତାଳ-ଏକ ।

(ସଜନ କାଳ ନଶିରେ ଲାଜରେ ମୁଁ ସନ୍ତୋଳ ହୃଦୁରେ)

ବଙ୍କାରଂ ବୃଷ୍ଟ ଏହନ , ବର୍ଦ୍ଧିତ୨ ଇନ୍ଦ୍ର ମନ ।। ଘୋଷା

ବୁଦ୍ଧି ଭ୍ରମରେ ବାସନା , ବନ୍ଧୁର ପଥେ ଦୁର୍ଗମା
ବହୁଧା କର କାମନା , ବାଧନରେ ପଡ଼ିନ । ୧ ।

ବଳେ ବଳେ କାଳ ଅସି , ବଳହାରେ ଘିବ ପଶି
ବାଧ୍ୟତ୩ ହେବୁ ବୈପାଶୀ , ବାଧାରେ ଭ ନିଦାନ । ୨

ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ବନା ଧନ , ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ନାହିଁ ଅନ
ବ୍ରହ୍ମାସନେ କର ଧ୍ୟାନ ୪ , ବ୍ରହ୍ମେ ହୋଇବୁ ଲୀନ । ୩

ବାଣିଜ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାରେ , ବାଧକ ବଶର ପଡ଼େ୪
କାଳଅନ୍ତ ନ ହୁଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ୫ , ବନ୍ଧୁଗଣ ହୋଇ ହୀନ । ୪

ବନ୍ଧାଞ୍ଜଳି ପୂର୍ବେ ସ୍ମର- ବନ୍ଦୁ ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି ଛର ୬
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ୭ ଭଜେ ସଂସାର- ବନ୍ଧୁ ହେବାକୁ ଛିନ୍ନ । ୫ ।

---

୧ ମୂର୍ଖ । ୨ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ୩ ପୀଡ଼ିତ । ୪ ଯବନବାରେ ।
୫ କୌତୁକେ । ୬ ଅନେକଥର । ୭ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ।

ରାଗ-ପୂର୍ତ୍ତିକାମୋଦୀ,ତାଳ ରୂପକ ।

(ଯାରେ ଯା ତୁ ବାଟେ ବାଟେ ମୁନୀନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦନ ବ୍ରଜରେ)

ଭୁଲି ମନ ଭୁଲ ପଣ ଭୁଲିଣ ଯାଅରେ ,
ଭଦ୍ର ପଦ୍ମ ବନ୍ଧୁପଦ ଭାବ ତୁ ଭାବରେ । ଘୋଷା ।

ଭସ୍ମକର ଏ ଭଙ୍ଗୁର ଭବ ବାରିଧିରେ ,
ଭାସି ଭାସି କାଯା ପଶି ଭ୍ରମ ଗମ୍ଭୀରରେ । ୧ ।

ଖେଳଦେଲା ଦଣ୍ଡେ ଭେଲା ଭ୍ରମ ସରଣୀରେ ,
ଭ୍ରମି ଭ୍ରମି ହୋଇଛମୀ ଭାଙ୍ଗି ଦଅନାରେ । ୨ ।

ଛୁଟ ଶୁଦ୍ଧି ହେବ ସିଦ୍ଧି ଭଜ ସେ ବ୍ରହ୍ମରେ ,
ଭାବନାରେ ଭାବନାରେ ଭାବ ନବଘନରେ । ୩ ।

ଚଳେ ତୁଚ୍ଛ ଭୀତ ନୋହି ଭବଭୟ-ନୀରରେ ,
ଭକ୍ତିକର ହୃଦ-ସର ଭଦ୍ରଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ । ୪ ।

ଭାଳଲେଶ ସୁରଙ୍ଗୀଣ ତୁଚ୍ଛାର୍ଥ ଆଶାରେ ,
ଭଗବାନ ବଣ୍ଡଧାନ ଭାଷେ ପ୍ରେମଭରେ । ୫ ।

ରାଗ-ଝିଙ୍ଗୋଟ, ତାଳ-ରୂପକ ।

(ସହ୍ନ ଦେଖ ପଛ ରଜନୀ ବଞ୍ଚିବ ମୁଁ କେମନ୍ତେ ବୁଝିରେ)

ମନ ଅଉ ଆନ ଭାବରେ ହୁ ରସନା ରସନା,
ମଦନ୍ତ ୧ ନାମ ରସର ଧନା ସମସ୍ତ ବନ୍ଦନା । ଘୋଷା ।

ମର ମନ ଭୃଙ୍ଗ ରସାଳ ଭ୍ରମେ ପାଇ ଯାତନା,
ମାତ୍ରନ୍ତ୍କୁ ଭୋଗଲାଗୁ ଗାଇ ଭ୍ରୋ ଅଯୁ ପଦ୍ମ । ୧ ।

ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ସଂସାର ମୃଗମଧୁକର ବାସନା,
ମୋକ୍ଷ ମଧୁ କମଳିତ ମଣ୍ଡିରୁଦରେ ଚହଳା । ୨ ।

ମର୨ ଏହି କଳେବରଟି ମାତ୍ର କରସାଧନା,
ମରେ ଯାଦ୍ୟାକେ ରଖି ଯାଥ ଭୁ ଅମରତ୍ୱ ବାସନା । ୩ ।

ମହା ଅବଶ୍ୟାବୀ ସେ କାଳ ନମାନ ତୋର ମନା,
ମୁହୂର୍ତ୍ତକେ ଅଚମ୍ଭିତେ ହଣ୍ଡଇ ଦେବ ଚେତନା । ୪ ।

ମଣ୍ମର ବନ୍ଦତ ପଦ ଦ୍ୱନ୍ଦ କର ଭାବନା,
ମଧୁପତି ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାମଣି କହେ ଏ ପ୍ରାର୍ଥନା । ୫ ।

୧ ବସ୍ତୁ । ୨ ମରଣାଧୀନ ।

ରାଗ-ଖମାଚ, ତାଳ-ଅଦ ।

(ଗାଇବେ ମାଇ ଚତୁରଙ୍ଗୀ ବୃତ୍ତରେ)

ଯୋଗେ କଯୋଗ ହୁଅ ମନ ବେଗରେ ।
ଯେତେ ବୃତ ଭଲ ତତ୍ତ୍ୱ ମିଳନ୍ତି ବଳେ । ଘୋଷା ।

ଯଉବନ ଚଳୁ ଯତନ ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛୁ
ଯବ ନୁହେ ସ୍ୱ କାରଣ ବସ୍ତୁ ବାହରେ । ୧ ।

ଯଥା ସ୍ଥାନେ ଚଳେ ଯଦାତ୍ମା ନଦେଖେ
ଯତନ କେବେ ସଫଳ ହେବ କାହିଁରେ । ୨ ।

ଯୋଗ ମାୟା ଭ୍ରମେ ଯୋଗ ହୋଇଣମେ
ଯାତନା ପାଉଛୁ କାହିଁ ପାଇଁ ବୃଥାରେ । ୩ ।

ଯନ୍ତ୍ରେ ଏ ସଂସାର ଯାଦଯତ୍ନ ପାର
ଯବେ ହୁଅ ଏକାକୀଗ୍ରୀ ଧାର୍ମ-ଭାବରେ । ୪ ।

ଯାତ୍ରା ମୋକ୍ଷ ଭଙ୍ଗା ଯାଚନାଦ ଦୀକ୍ଷା
ଯୋଗେ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାମଣି ସ୍ୱରେ ଗୀତରେ । ୫

-:o:-

୧ ସଂଯମ । ୨ ସମୁଦ୍ର ।

ରାଗ-ଶଙ୍କରାଭରଣ, ତାଳ-ରୂପକ ।

(ବୃନ୍ଦାବନରେ ଶ୍ରୀଗୌରାଙ୍ଗଙ୍କ ଶୁଭ୍ରଚିତ୍ତ କଦମ୍ବ ବନେ ନୃତ୍ୟରେ)

ରମଣୀୟ ଏ ସଂସାର ମହା ମହାକାଳ ଫଳ,
ରଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗରେ ଭୁଲନା ମନ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଭୋଳ । ଘୋଷା ।

ସୁଗାଧ ଉଦ୍ଧବ ମଦ ରସରେ ନୃତ୍ୟ ଉନ୍ମାଦ ।
ଯେତେକ ମୁକତ ପ୍ରଦ ରସେ ରସ ସଦାକାଳ । ୧ ।

ସେଲ ଚଞ୍ଚଳ ନଶ୍ୱର ବନ୍ଧୁ ବାଳ ଅବୋଧ
ଭକ୍ଷ ଏକା ଏକାଗ୍ର ସ୍ଥି ରସା ଯାଉବୁ ଚପଳ । ୨ ।

ବୁଦ୍ଧି ସ୍ମୃତି ତନ ନାବ ଯୌବନ ଅପାର ଭବ-
ବୈରବ ନାରେ ବୁଡ଼ିବ ରଜପୋଷ୍ଟ କର କୌଶଳ ।

ସ୍ୱଜସ ଗୁଣକୁ ଛାଡ଼ ଯେବସୀ[1] ସୁଜବୁ ଲୋକ
ନନ୍ଦ ଭକ୍ତସବେ ବୁଝ ଚକ୍ଷି ଗୁଡ଼େ ହୁଦ ଜଳ । ୪ ।

ଭଞ୍ଜମାବର ବଂଶଜ ଗଜପତି ପୁରକ୍ଷୀ ଦ୍ୱିଜ-
ସ୍ୱଜ ଚୂଡ଼ାମଣି ସ୍ୱଜ ବନସେ ଭଷେ କେବଳ । ୫ ।

---

୧ ଶୀଘ୍ର । ୨ ସ୍ୱର୍ଗ ।

ରାଗ-କାମୋଦୀ, ତାଳ-ଆଡ଼ ।

(କାହିଁକି ଏମାନ, ମୋକ୍ଷବ ସ୍ୱଜନ ବୃତ୍ତରେ)

ଜାଗ ଜାଗ ମନ ନିତ୍ୟ ଉପାସନ
ସକଳେ ନିଦାନ ଜାଣ କର ଜ୍ଞାନ । ଘୋଷା ।
ଲେଲେ ନସ୍ୱେ[୧] ନସ୍ତ୍ର[୨] ଲଘ୍ୟ ହେଲେ ଥସ୍
ଲସ୍ୱ[୩] ପ୍ରାପ୍ତ ଭସ୍ମ ଲୁପ୍ତ ହେବ ପେନ । ୧ ।
ଲହୁଲ୍ଲ[୪] ବଢ଼ାଇ ଲୀଳା[୫] ପ୍ରିୟ ହୋଇ
ଲେଖ ମାତ୍ର ତହିଁ ଲୁଲ ଦୁଥନ । ୨ ।
ଲୌକିକ[୬] ଦଳାସ୍ୱ ଲତା ଜନ୍ତୁ[୭] ବର୍ଷ
ସେରେ ବନ୍ଧେ ଗ୍ରାସ ଲୁଭ ଶିବ ଜ୍ଞାନ । ୩ ।
କେବ ଯାହା[୮] ପାଇଁ ଲେଲ୍ଲପ[୯] ଭୁ ହୋଇ
ଲସି ତ[୧୦] ସବେହିଁ ଲଭ ମୁକ୍ତି ଧନ । ୪ ।
ଲେକାଦ ଭଞ୍ଜନ ଲଲତ ଚରଣ
ଲେଉ କରେ ଧ୍ୟାନ ସୁରଙ୍ଗୀ ସ୍ୱଜନ । ୫ ।

---

୧ ନ୍ୟାୟରେ । ୨ ଉପଯୁକ୍ତ । ୩ ବଜ୍ରାଶ ।
୪ କାମନା । ୫ ବିଳାସ । ୬ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ । ୭ ସର୍ପ
୮ ସଦାବ୍ୟାଧି । ୯ ଅବଲୋକି । ୧୦ ଅନୁଭୂତ

ରାଗ-କଲ୍ୟାଣ ଆହାରୀ,ତାଳ-ଅଢ଼

(ବି କମୋହନ ଏରୂପ ଲାବଣ୍ୟ ବୃତ୍ତରେ)

ବଳିର ମନ ଜଳାସେ ଭୁଲନ । ଘୋଷା ।

ବ୍ୟର୍ଥରେ ଚିନ୍ତନା ଅଗୁଣ ବାସନା,-

ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ଯାଇଣ ଲଙ୍ଘନା ,

ବଢ଼ାଇ କାମନା କଳସ୍ତ୍ର ହୁଅନା ,

ବୈକୁଣ୍ଠ ଅଧୀନ ହୋଇ କଦାଚନ । ୧ ।

ବଳୀଯ୍ୟାନ ପ୍ରାଣୀ ବଡ଼ୁ ଅଭିମାନୀ

ବଢ଼ାଇ ଦେବଟି କଳହାରେ ପାଣୀ,

କାରଣାର ଏଥି ବଶ୍ୟ ମୋହେ ରଖି ,

ବନ୍ଧମାରେ ଦୋଷୀ ନହୁଅ ଏସନ । ୨ ।

କହ କହୁବାକ ବସୁ ନାନାକାର ,

ଜଡାସ ହାସ ପଞ୍ଚର ପରକାର ,

କାନ୍ତି ଭରାରେ କଣର ଦୁର୍ବ୍ବାର ,

ବ୍ୟଥା ଲଭିବାକୁ ହୁଏ ଯା ନୟନ । ୩ ।

କାଳ୍ପ ନନ୍ଦନ- ବଣଜ ଗଞ୍ଜନ ,

ଜଧ୍ୟ ଚୂଡ଼ାମଣି ସୁରଙ୍ଗୀ ପାଳନ ,

ବୋଲେ ନିରଞ୍ଜନ କନା ପାପମାନ ,

ଜନାଣିବ ଅଜ ବେ ଅନ୍ତ ଯାବନ୍ । ୪ ।

୧ ମାନସିକ ବା କାୟିକ ଜଗତର ।

ସ୍ୱର-ଝିଞ୍ଜୋଟ, ତାଲ-ରୂପକ ।

(ଭ୍ରମସି ମାୟାଲୋ ବାନ୍ଧ ବେଢ ଦ୍ୱାର ବୃତ୍ତରେ)

ଶରଲ୧ ଭକ୍ତରେ ଶଠଧାମା ଠାରେ୨
ଶରଣ ପଶ ତୁ ମନରେ,
ଶୟନେ ଚେତନେ ଶୁଦ୍ଧତର ଜ୍ଞାନେ
ଶମ ଦମ ଧ୍ୟାନ ଗୁଣରେ । ଘୋଷା ।

ଶୋକଦ ଅପାର ଶଙ୍କର୩ ସଂସାର
ଶୟୁଥ୪ ଦଂଶନ ବାଧାରେ,
ଶାନ୍ତ ଜୀବନରେ ଶୟୁଥ୫ ମୁଖରେ
ଶମିଭକ୍ଷ ହୁଅନା ବୃଥାରେ । ୧ ।

ଶମନ୭ ଶମନ୮ ଶସ୍ତ୍ରଶମ ଯେନ
ଶାତ ନୂତ୍ନ ପାପ ସମୂହରେ,
ଶାନ୍ତ ଭର ଭୁବ ଶାନ୍ତ ଘାବବହ
ଶାଲ୍ମାକାର ରୂପ ଧ୍ୟାନରେ । ୨ ।

---

୧ ଅକପଟ । ୨ ବନ୍ଧୁ । ୩ ଭୟଙ୍କର । ୪ ଅଜଗର ସର୍ପ ।
୫ ମୃତ୍ୟୁ । ୬ ବନାଗ୍ନି । ୭ ହିଂସା । ୮ ଦ୍ୱେଷ । ୯ କ୍ଷୀଣ ।
୧୦ ମୁକ୍ତ । ୧୧ ବଜ୍ରାତ । ୧୨ ମାୟା । ୧୩ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ଶମନ ଗଞ୍ଜନ   ଶାସନ ବଧାନ
ଶାମ୍ବରୀ୧୨ ଶାସନ ତନ୍ତ୍ରେ,
ଶୌର୍ଯ୍ୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓଜ   ଶକ୍ତି ଅଦ ତେଜ
ଶରଣ୍ୟ୧୩ କେ କୋହବେ ବାରେ । ୩ ।

ଶେଷକଥା ହେଲ   ଶଠପଣ ହେଲ
ଶମ୍ବଳ୧୪ ଭ୍ରମଣ ଯନ୍ତ୍ରେ,
ଶୁଭକଣ୍ଠ୧୫ ବଧ   ଶୀଘ୍ର କର ସିଦ୍ଧ
ଶୁଷ୍କଂ୧୬ ଉଦ୍ଭବଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ । ୪ ।

ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତ ବଂଶୋଦ୍ଭୂ   ଶଶାଙ୍କ କୁମର
ଶଙ୍ଖୀ ଚୂଡ଼ାମଣି ହୃଦରେ
ଶତାବର୍ତ୍ତ ସ୍ମର   ଶ୍ରଦ୍ଧ ସଦା କର
ଶଙ୍କା ତରେ ସ୍ନେହ ଗୀତରେ । ୫ ।

---

୧୪ ପଥଖର୍ଚ୍ଚ । ୧୫ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ । ୧୬ ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମପୂର୍ବ ।

୧୭ ନାରାୟଣ ।

ରାଗ-ନଟ୍ଟୋଣ,ତାଳ-ଅଡ଼

ବାଣ ତରଙ୍ଗିଣୀ ଆସ ଅସ ଅଧ୍ୟାରେ ସଙ୍ଗିନୀ ବୃତ୍ତରେ)

ଷଡ୍ରିପୁ୧ ନ୍ନୁଅନା, ଷିଡ୍ଲ ପଣେ ମନ ରଖି ବାସନା । ଘୋଷା ।

ଷଟ୍‌କର୍ମ୍ମ୨ ର ମର୍ମସାର ଜାଣିଲେ ହେବ ସିନା । ୧ ।

ଷଡ୍‌ବର୍ଗର୩ ଅଧିନର ଭୁଲେ ତୃଷ୍ଣା ଭୂଲନା । ୨ ।

ଷଟ୍‌ଚକ୍ରର ମଧ୍ୟସାର ବୁଝି ଭେଟ କାମନା । ୩ ।

ଷଡ଼ବନ୍ଧୁ୪ ନାମବନ୍ଧୁ ମାନଙ୍କର ଭଜନା । ୪ ।

ଷଡ୍‌ଗୁଣ କରେ ପୁଣ ସୁରଙ୍ଗୀଣ ଭାବନା । ୫ ।

---

୧ କାମୁକ । ୨ ଯଜନ,ଯାଜନ ଇତ୍ୟାଦି ଷଟ୍‌କର୍ମ ।

୩ କାମ,କ୍ରୋଧ ଇତ୍ୟାଦି । ୪ ବନ୍ଧୁ ।

ରାଗ-ଝିଞ୍ଜୋଟି, ତାଳ-ଅଦ ।

(ଯେନାଇ ବହିଲେ କେତେ, ଯେଣବକ ମୁଁ ଚଉରେ ବୁଝିବେ)

ସତ ହୁଅ ମନ ତୁହି ସମସ୍ତ ଅନ୍ତର ନାହିଁ,
ସଦଗତେ କାଳେ କାଳ ସକଳ ଅଟିବ ଯାହିଁ । ଘୋଷା ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ଏତେ ସନ୍ତାପେ ଅନ୍ଧାର ହେଲେ,
ସନ୍ତପ୍ତ[୧] ହେବୁଟି ବୃଥା ସୁଫଳ କହୁ ନ ପାଇ । ୧ ।

ସାରହୀନ ସଂସାର- ସମୁଦ୍ରେ ପାପ ଘୋର,
ସମୁଦ୍ରାରୁ[୨] ବଦନରେ ସତେ ପନ୍ତରୁ ବପାଇଁ । ୨ ।

ସତ୍ଏକାଟି ମୂଳ ସତ୍ତ୍ୱ ଗୁଣରେ ସମୂଳ,
ସଞ୍ଚାର କର ଯତ୍ନରେ ସର୍ବଦା ସଚେଷ୍ଟ ହୋଇ । ୩ ।

ସିଦ୍ଧ ପୁଣ୍ୟ ଧନ ସମୀଚୀନ ଉପାଦାନ,
ସାଧନେ ହୁଏ ପ୍ରାପତ- ସାଧନା ମୁଖ୍ୟ ଅଟଇ । ୪ ।

ସୋମବଂଶଜ ସୁର- ବଂଶୀ ଚୂଡ଼ାମଣି ଘର,
ସୁରର୍ଣ୍ଣପ ଭବେ ଗୀତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦନ୍ତି ଧାଇ । ୫ ।

---

୧ ସନ୍ତାପ ଯୁକ୍ତ । ୨ କୁମ୍ଭୀର ।

ରାଗ- ବେହାଗ, ତାଳ-ଆଡ଼ ॥

(ବୋ ବାମା ମୋହନ ର ବୃତ୍ତରେ)

ହତ ମୁରୁଖ ମନ, ଚେତିଲୁ ଯା ଦିନ
ହେଲାରେ ଜ୍ଞାନ ଉଦୟ, ହସିନା ପାଇବା ଧନ । ଘୋଷା ।

ହେବ ତ ତୋ ମରଣ, ହେଜ କାରଣ
ହେବାକୁ ପୂର୍ବ ରି ପ୍ରମାଣ, ହୋଇଥାଅ ଯତ୍ନବାନ । ୧ ।

ହନ୍ତା୧ କାଳ ଅଧୀନ, ହେଲେ ଜୀବନ
ହଜାଗରେ ପୁନଃ ପୁନଃ ହେଉଥିବୁ ପ୍ରଜାପତି୨ । ୨ ।

ହଂସ୩ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଳନ, ହଂସର୪ ସ୍ଥାନ
ହଂସରେ୫ ହେଉ ସାଧନ ହଂସରେ୬ ଲଭିଛି ଧ୍ୟାନ । ୩ ।

ହର ବଣଙ୍କ ଇନ, ତତ ଚନ୍ଦନ
ହର ବୃନ୍ଦାବନ ଦୀନ ହୁଦେ ଭଜେ ଭଗବାନ । ୪ ।

---

୧ ହନନ କର୍ତ୍ତା । ୨ ପୀଡ଼ନ । ୩ ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
୪ ପରମାତ୍ମା । ୫ ଦେହସ୍ଥବାୟୁ । ୬ ପରବ୍ରହ୍ମ ।

ରାଗ- କେଦାର, ତାଳ- ଅଢ଼ ।

(ସାଂସାରି ମାଲ କୁନ୍ତଳାରେ ବୃତ୍ତରେ)

କ୍ଷୁଦ୍ର ମନା ଅକୂଳ ସାଗରେ, କ୍ଷାମଦୋଦର ମକରେ
କ୍ଷାନ୍ତ ୧ କ୍ଷିଦ୍ର ୨ କ୍ଷୁଦ୍ର ନାବରେ
କ୍ଷପିତ ୩ ହୁଅନା, କ୍ଷୋଭଚିତ୍ତରେ ଚରେ । ଘୋଷା ।

କ୍ଷଣିକ କରମ- କ୍ଷେତ୍ରେ ଅସ୍ପୃ ଭ୍ରମ ,
କ୍ଷଭିତ୍ର ୪ କର୍ମ ସେବାରେ ଶ୍ରମରେ ,
କ୍ଷପ୍ର କଷ୍ଟଣ ଦିନ ରୁ ବୃଥାରେ ,
କ୍ଷାନ୍ତ ନୋହି ଶ୍ରାନ୍ତ ହେଲୁ ନରନ୍ତରେ । ୧ ।

କ୍ଷୁଦ୍ରାଶ୍ରୟ ୫ ଥାଇ କ୍ଷୁର ଧାରଧାର ୬
କ୍ଷତରେ ବକ୍ଷତ ଚିତ୍ତେ କଣ୍ଟକରେ ।
କ୍ଷନ୍ତବ୍ୟ ୭ ଅଭ ନୋହିବୁ କାହିଁରେ ,
କ୍ଷୁଦ୍ର ୮ ହେବୁ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଶୀର୍ଣ୍ଣ କଳେବରେ । ୨ ।

---

୧ ସାବଧ । ୨ ଶେଷ ୩ ନାଃସ୍ମୃତ । ୪ ନାସ୍ତିମଦ୍ଗଳଙ୍କସ୍ତି ।
୫ ଗାଢ଼ଶଯ୍ୟ । ୬ ତୀକ୍ଷ୍ଣ । ୭ କ୍ଷମାର ଯୋଗ୍ୟ । ୮ ଦୁଃଖିତ ।

କ୍ଷମାୟ[୯] ପାର୍ଥିବେନ୍ଦ୍ର କ୍ଷେମଙ୍କରେ[୧୦] ଧାଇଁ,
କ୍ଷୀଣୁରେ ସ୍କନ୍ଧରେ ଭକ୍ତଚ ପାରରେ,
କ୍ଷେତ୍ର[୧୧] କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞ ରକ୍ଷି ସଦେଷ୍ଟରେ,
କ୍ଷମ ଲଭ ସତ୍ୟଧର୍ମ ପ୍ରଜ୍ଞାବରେ । ୩ ।

କ୍ଷୀଣ ଋଦ୍ଧକାମ୍ୟ କ୍ଷଣପ୍ରଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟ୍ୟ,
କ୍ଷଣେ ଦେବଥସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞ[୧୨] ସଙ୍ଗରେ,
କ୍ଷିପ୍ର[୧୩] ଅକ୍ଷର ନ ଦୃଷ୍ଟ ତର୍କରେ,
କ୍ଷୌଣୀଶ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ର ଚୂଡ଼ାମଣି ଗୀରେ । ୪ ।

---

୯ ଶାନ୍ତ । ୧୦ ଶୁଭଦାୟକ ୧୧ ଶରୀର ।
୧୨ ଈଶ୍ଵର । ୧୩ ପାଗଳ ।

ଅସିକା ବଶୋଉଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରେସ ମାନେଜର
ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସଙ୍କଳକ ମାନକର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କୁରଙ୍ଗୀ ଅଧିପତି ମହୋଦୟଙ୍କ
ପ୍ରଣିତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ ବି
କ୍ରୟାର୍ଥ ମଜୁଦ ଅଛି । ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ
ଉତ୍କଳର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟରଥୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରଶଂସିତ ।

ସଙ୍ଗୀତ-ସର୍ବସ୍ୱ-[ସଚିତ୍ର]	୧	୮		୦
ତପୋବନ	୧	୦	୵	୦
ପ୍ରାର୍ଥନାବଳୀ	୧	୦	୵	୦
ଦକ୍ଷଦେବ୍ୟାମାଳଶ୍ରୀ	୧	୦		୨
ସୁମରକୌତୁକା	୧	୦	୦	୨
ରାଧାକାନ୍ତ ଜଣାଣ	୧	୦	୦	୨
ନୂରାଣି ଜଣାଣ	୧	୦		୨
ସୁର ଷୋଡଶୀ	୧	୦	୦	୨
ଜଗନ୍ନାଥ ଜଣାଣ	୧	୦	୦	୨

ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ମହାନ୍ତି
ଛତ୍ରପୁର ପୋଃ, ଗଞ୍ଜାମ